

292 J. V. SNELLMAN – BORGÅ DOMKAPITEL 30.V
1845

RA, Borgå domkapitels arkiv

Ödmjukaste Memorial!

Jemlikt stadgandet i Femte Kapitlet §. 8 af Hans Kejserliga Majestäts Nådiga Gymnasii och Skolordning får hos Högvördigste Herr Doctorn Biskopen och Ordensledamoten så ock Det Högvördiga Domkapitlet jag vördnadsfullt anmäla, att då Andre Kollegan vid denna Högre Elementarskolan Herr, Magister Vilhelm Boxström, som på anförda giltiga skäl begagnat tjenstledighet, förmått sin önskan vara att få samma ledighet än vidare åtnjuta, jag antagit tjänstförrättande Ryske Språkläraren vid Skolan, A. E. Rongain, som jemte sina egna äfven för nämnda tid förrättat Andre Kollegans lektioner, att fortfarande tills Högvördigste Herr Doctorn Biskopen och Ordensledamoten så ock Det Högvördiga Domkapitlet derom täckes Höggunstigt annorlunda förordna, Andre Kollegans tjensteälligganden bestrida. Kuopio d. 30 Maj 1845.

10

Joh. Vilh. Snellman.

293 A. H. A. KELLGREN – J. V. SNELLMAN 31.V
1845

HUB, JVS handskriftssamling

Aktade Broder Snellman!

30

Den lilla skalken Amor har på sina lätta rosenvingar burit hit ner till oss ett glädjebudskap ifrån Kuopio och ifrån dig, Bror Snellman. – Den skälmen tog bindeln från ögonen och skröt och stoltserade att han ändteligen fått bugt på en, som länge spjernat mot udden. »Den jag en gång fått öga på, den slipper ej min pil» sade han och flög åter bort, hvart, vet jag ej.

Men, utan skämt, alla vi, Bror Snellmans tillgifne vänner här borta, hafva gladdts åt denna nyhet, som om den angått oss sjelfva, och vi våga säga att vi hvar och en vilja ta oss en liten del af Bror Snellmans sällhet. – Lycka till, hjertligt lycka till! Jag vet få underrättelser, som skulle gläda oss alla, såsom denna. – Vi glädja oss för Brors glädjes skull och vi glädja oss äfven för vår egen skull. – Vi hafva alla märkt hvad högt värde Bror Snellman sätter på familjelifvets husliga trefnad och vi tacka den lilla bruden, ej blott för att *hon* är den, som skall skänka Bror denna sällhet, utan äfven för ett ännu högre, ett *ännu* högre. Nu hoppas vi alla att Bror Snellman ej mer hvarken vill eller kan göra alfvar af sina hotelser att lemna hela landet och oss derjemte; nu blir Bror Snellman väl skonsammare och ser alla förhållanden i en ljusare, mildare dager; det vill så vara, när blott en punkt på himlen ljusnar, så sprider denna sitt ljus äfven öfver det öfriga, när hjertat gryr, så gryr det äfven öfverallt annorstädes. Så hoppas vi här och vi tackar *heme* för detta! – Och, jag tror Bror att, äfven nu mer än för ett par år sedan, allt bådars en ljusare framtid; låt oss då se glädt framåt och gå hurtigt mot målet! Misströstan förlamar, men jag har aldrig trott att Bror Snellman i *grunden* misströstat, utan blott dragit fram mörkret, på det ingen må

50

springa hufvudet mot väggen.

Snart blir väl Bröllopp! – och sedan hustig trefnad och frid för små bekymmer! Det skall komma! – Måtte så mycken välsignelse falla på Bror Snellmans lott, som vi alla af våra innersta hjertan önska det, och bland dem så mycket som någon

Bror Snellmans
egen, tillgifne
H. Kellgren.

10

Den sista Maji.

294 J. R. TENGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 31.V
1845
HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors den 31 Maj 1845.

20

Bästa Bror!

På de i Brors sednaste bref omnämnda kommissioner, hvilka det alltid skall blifva mig ett nöje att efter förmåga uträtta, torde numera intet svar vara af nöden. Ehrström har ej mig vetterligen varit sjuk, utan hela dröjsmålet att tillskrifva Bror synes från hans sida hvilat på ett missförstånd, hvilket han väl sjelf bäst torde hafva förklaradt i sitt bref med sednaste post. Hvad Mellin åter beträffar, så sade han sig redan hafva afskickat Brors beställning och äfvenså inhändigat Brors bref.

Ledsamt är att höra att Bror varit illamående, och ännu mer att orsaken dertill varit oro och bekymmer – nu då allt kring Bror borde vara blott frid och sällhet. Lyckligt dock att det intet vidare hade att betyda! Nu när vårvindarna börjat blifva allt mera ljumma och Brors egna känslor äfvenså, att dömma af hvad Saima förmenar, äro i begrepp att börja undergå samma metamorphos, torde ej heller någon förkylning vidare vara att befara. »Pröfnings examina på klasserna, räkenskaper, examens förteckningar, meritlistor o. s. v.» skola väl äfven nödgas retirera i god ordning, blott tålmodet ännu räcker några dar?

30

För Brors mer än vänskapsfulla inbjudning till Kuopio tackar jag af hjertat. Intet skulle äfven vara för mig angenämare, det försäkrar jag, om jag blott ej skulle tycka att mina somrar i allmänhet så mycket upptagits af skojeri, att det väl engång blefve tid att hålla sig stilla. Jag säger ännu engång skulle ej den vägsträckan vara så oändlig, då vore mitt beslut snart fattadt. Hvad Saima och de Finska korrekturen deremot beträffar, kunde jag i intet fall vara till särdeles gagn. Men tänk om Bror sjelf skulle låta blåsa på sig litet i sommar, jag menar senare i sommar, och komma på ett skutt att inandas litet hafsluft. Många andra ändamål kunde ju dermed dessutom förenas. Åtminstone tycker jag att Bror nu, mera än någonsin, skulle ha skäl dertill, både å

40

50

egna och andras vägnar. Här börjar redan se ganska vårlikt ut och promenaderna hvimla af folk. Äfven röjer sig i allmänhet mera lif, än vanligt, in litteris. Bokpressen har varken rast eller ro. Suomi; Fosterländskt Album; *Lärkan*, poetisk Calender; Topelii dikter; Lagi bidrag till Finlands